

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2011-328-0044

Dato: 12. December 2011

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 127 af 14.november
2011. (Alm. del).

Thor Möger Pedersen

/Carsten Vesterø

Spørgsmål 127:

Kan ministeren oplyse, hvad den samlede effekt vil være på de offentlige finanser – både på kort og langt sigt – hvis fradragsretten for indbetalinger på kapitalpension afskaffes? Effekterne bedes sammenstillet med de tilsvarende effekter af den af regeringen foreslåede reduktion af fradragsloftet for indbetalinger på ratepension, idet der bl.a. tages højde for, at udbetalinger fra ratepensioner har indflydelse på statens udgifter til pensionstillæg m.m., mens udbetalinger fra kapitalpensioner ikke har tilsvarende positiv effekt på statens finanser.

Svar: Siden 1999, hvor skatteværdien af fradragene for indbetalinger på kapitalpensioner blev nedsat, har de samlede indbetalinger til kapitalpensioner ligget på et relativt stabilt niveau omkring 15-16 mia. kr. årligt. I samme periode er de årlige pensionsindbetalinger under ét steget fra ca. 64 mia. kr. til ca. 112 mia. kr. (inkl. ATP). Dermed er kapitalpensionernes relative andel af de samlede pensionsindbetalinger faldet fra ca. 24 pct. i 1999 til ca. 13 pct. i 2010. Dermed tyder det på, at flere og flere enten fravælger kapitalpensioner eller indskyder en mindre og mindre andel af deres løn på kapitalpensionsordninger.

I 2011 skønnes knap 1,7 mio. personer til sammen at indskyde i størrelsesordenen 17-18 mia. kr. på kapitalpensionsordninger.

De provenumæssige konsekvenser af en afskaffelse af fradragsretten for indbetalinger på kapitalpensioner vil afhænge af, hvilke opsparingsformer de berørte personer fremadrettet vælger. Der er således forskelle i de provenumæssige konsekvenser, alt efter om opsparingen i kapitalpensioner konverteres til fri opsparing eller til andre skattebegunstigede opsparingsformer (ratepensioner og livsvarige alderspensioner).

I det omfang der vil ske en øget pensionsopsparing udenfor det skattebegunstigede system i form af øget opsparing i frie midler, vil det umiddelbart medføre et fremskudt provenu som følge af, at opsparingen kommer til beskatning nu frem for senere. Samtidig vil der på længere sigt opstå et merprovenu, idet afkastet af opsparing i frie midler beskattes hårdere end pensionsafkastet.

Da kapitalpensioner og opsparing i frie midler tilnærmelsesvis skønnes at påvirke formuen ens, vurderes en ophævelse af fradragsretten ikke på hverken kort eller lang sigt at medføre nævneværdige ændringer i omfanget af offentlige ydelser.

Den del af opsparingen i kapitalpensioner, der i stedet fører til øget opsparing i ratepensioner og livsvarige alderspensioner, vil medføre flere provenueffekter på kort og lang sigt. På kort sigt vil der opstå et provenutab som følge af, at fradragsværdien ved indskud på ratepensioner og livsvarige alderspensioner er større end ved indskud på kapitalpensioner. Således er skatteværdien for fradrag for indskud på kapitalpensioner på indbetalingstidspunktet ca. 37,3 pct. mod op til 52,2 pct. for de øvrige pensionsordninger. Dermed vil topskattedydere på kort sigt kunne opnå et større fradrag ved at konvertere deres indbetalinger på kapitalpension til anden skattebegunstiget pensionsopsparing med fuldt fradrag.

På længere sigt, når pensionerne kommer til udbetaling, kan konverteringen til pensionsordninger med løbende udbetalinger betyde, at skattebetalingen på udbetalingstidspunktet ændres, og i det omfang, den gennemsnitlige marginalskat overstiger afgiftsbetalingen på 40 pct. for kapitalpensioner, vil der opstå et merprovenu.

Ligeledes på længere sigt vil der være offentlige mindreudgifter forbundet med en større opsparing i pensionsordninger med løbende udbetalinger. Modsat ratepensioner og livsvarige alderspensioner, som udbetales løbende og dermed modregnes i de offentlige ydelser, såsom pensionstillæg og boligstøtte, medfører udbetalingen af kapitalpension kun i nogen grad modregning. Idet kapitalpensionen udbetales som en engangsydelse og derved øger formuen, vil den som oftest enten ikke indgå i grundlaget for beregning af offentlige ydelser, eller kun i nogen grad i form af et øget kapitalafkast.

Der er således en række provenueffekter på både kort og lang sigt forbundet med en afskaffelse af fradraget for indskud på kapitalpensioner. Skatteministeriet har ikke umiddelbart mulighed for at kvantificere disse effekter og give et samlet skøn over de provenuemæssige konsekvenser.